

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **F. T.**, zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Praha 6, Pod Kaštany 245/10, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 8. 2020, č. j. 29 A 2/2018-51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho právního zástupce, advokáta Mgr. Václava Voříška, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 8. 2020, č. j. 29 A 2/2018-51, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2017, č. j. KUKHK-34797/DS/2017/Er. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 3. 8. 2017, č. j. P/1558/2017/OS1/Jad, jímž byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady přestupkového řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Ve včas podané kasační stížnosti se stěžovatel omezil na konstatování, že proti rozsudku krajského soudu č. j. 29 A 2/2018-51 podává kasační stížnost, kterou doplní na

výzvu soudu v jím stanovené lhůtě; dále navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení a současně žalovanému uložil povinnost uhradit mu náklady řízení.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí kasační stížnost, kromě obecných náležitostí podání, obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek; o tom musí být podatel ve výzvě poučen (§ 37 odst. 5 s. ř. s., § 120 s. ř. s.).

[4] Protože předmětná kasační stížnost neobsahovala náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s., vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 21. 9. 2020, č. j. 3 As 293/2020-18, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační o důvody, pro které rozsudek krajského soudu napadá; stěžovatele rovněž poučil o procesních následcích, pokud k doplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nedojde.

[5] Toto usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele do datové schránky dne 29. 9. 2020. Poslední den lhůty k doplnění kasační stížnosti tedy v souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. připadl na čtvrtek dne 29. 10. 2020. Stěžovatel však kasační stížnost v této lhůtě, ani později, nedoplnil.

[6] Z citovaného ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s., je zřejmé, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a zásadou *vigilantibus iura* (viz například rozsudek tohoto soudu ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 – 47; všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné z <http://www.nssoud.cz>). Stěžovatel tak má, mimo jiné, povinnost označit rozsah napadení rozhodnutí krajského soudu a skutkové a právní důvody jeho tvrzené nezákonnosti; takovým rozsahem a důvody kasační stížnosti (s výjimkami uvedenými v § 109 odst. 3 větou za středníkem s. ř. s. a § 109 odst. 4 větou za středníkem s. ř. s.) je pak Nejvyšší správní soud vázán. V rozsudku rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, se k tomu podává, že „[l]íčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit

pokračování

svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“ Tyto závěry lze přiměřeně vztáhnout i pro náležitosti kasační stížnosti.

[7] Stěžovatelem podaná kasační stížnost zůstala, i přes výzvu a poučení zdejšího soudu, nedoplněna a v této podobě nesplňuje podmínky uvedené v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. Z kasační stížnosti lze sice (již z povahy věci) dovodit nesouhlas stěžovatele s rozhodnutím krajského soudu, nicméně není z ní seznatelné, v čem má konkrétně spočívat vytýkaná nezákonnost soudního rozhodnutí, a proto na tuto kasační stížnost Nejvyšší správní soud nahlíží jako na podání nesplňující základní zákonem stanovené náležitosti, v důsledku čehož ji není možné meritorně projednat.

[8] Protože nedostatky kasační stížnosti nebyly ani přes výzvu a poučení tohoto soudu odstraněny a jelikož z tohoto důvodu nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud ji, v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

[9] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Podle § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč. Dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu